

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815207160
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5815207160.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Ul. Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, zastúpená: JUDr. Anna Ščurová, právnička VŠZP, a.s. pobočka Žilina, so sídlom P. O. Hviezdoslavova 26, 010 01 Žilina, IČO: 35 937 874, proti žalovanému: K. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. E. XX, XXX XX N. E., za účasti intervenienta na strane žalovaného: ALIANZ - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Radlinského 1735, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 00 151 700, v konaní o zaplatenie 2.896,49 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného a odvolaní intervenienta proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 10C/423/2015-129 zo dňa 14.06.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu (100%).

O výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.869,49 Eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.869,49 Eur od 01.12.2014 do zaplatenia a to všetko do 90 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Zároveň rozhodol, že žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu 31.12.2015 žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 2.869,49 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 01.12.2004 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Podanie žaloby odôvodnil v podstate uplatnením si svojho regresného nároku. Poukázal na to, že dňa 01.07.2007 žalovaný ako vodič osobného motorového vozidla EČ: TS-723-AF spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k zraneniu poistenky žalobcu I. S.. Žalobca si v zmysle (aj v čase podania žaloby platného ustanovenia) § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti (ďalej len „zákon č. 577/2004 Z. z.“) uplatnil svoje právo na úhradu nákladov zdravotnej starostlivosti vo výške 20.347,44 Eur voči žalovanému a tiež voči poisťovni Allianz Poisťovňa, a.s. Allianz Poisťovňa, a.s. zo sumy reálne vynaložených nákladov zdravotnej starostlivosti 20.347,44 Eur uhradila žalobcovi čiastku zníženú o sumu 4.069,49 Eur, čo je o 20% menej dôvodiac spoluvinou poškodenej poistenky I. S. a to aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/16/2009 zo dňa 24.03.2009 bol žalovaný uznaný vinným v celom rozsahu, jeho zodpovednosť nebola obmedzená. S

poukazom na ust. § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z. a s poukázaním na vyššie uvedené rozhodnutie Okresného súdu Námestovo žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie rozdielu medzi sumou nákladov zdravotnej starostlivosti skutočne vynaložených na liečenie I. S. a sumou poukázanou poisťovňou Allianz, t.j. na zaplatenie čiastky 4.069,49 Eur. Žalovaný svoj záväzok uznal a zaviazal sa splácať ho v mesačných splátkach po 50 Eur. Žalovaný v splátkach poukazovaných v období od mesiaca jún 2010 do mesiaca júl 2012 vrátane uhradil 1.200 Eur. Následne prestal splátky poukazovať a naopak, požadoval vrátenie už zaplatenej sumy 1.200 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia tvrdiac, že za poškodenie zdravia nesie zodpovednosť sama poškodená poistenka. Svoj údajný nárok uplatnil súdnou cestou na Okresnom súde v Námestove, č. k. 8C/104/2012. V predmetnom konaní bol však návrh žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietnutý. Žalobca preto opätovne vyzval žalovaného, aby pokračoval v splácaní zostatku dlhu, pričom nezaplatený dlh je vo výške 2.869,49 Eur, avšak bezvýsledne, žalovaný je do dňa podania tohto návrhu nečinný. V predmetnej veci okresný súd rozhodol v skrátenej konaní a vydal platobný rozkaz, č. k. 10C/423/2015-17, ktorý však bol v dôsledku podania odporu žalovaným ex lege zrušený. Po vykonanom dokazovaní okresný súd zistil nasledovný skutkový stav. Dňa 01.07.2007 v čase okolo 00:20 hod, viedol žalovaný po ceste č. II/520 na ul. SNP v meste Trstená, osobné motorové vozidlo zn. Škoda Favorit 135 LUX, EČ: TS 723 AF, v smere od obce Liesek na mesto Tvrdošín, po požití alkoholu, ktorého mal najmenej 1,31 mg/l alkoholu v dychu, neprimeranou rýchlosťou v intervale 79,0 km/h + - 4 km/h, stavu a povahe vozovky, ktorá bola mokrá v dôsledku čoho vedenie vozidla nezvládol, dostal s ním šmyk, následkom čoho narazil do betónového obrubníka po pravej strane cesty a následne narazil do stĺpa pouličného osvetlenia, kde pri uvedenom utrpeli spolujazdci vo vozidle nasledovné zranenia: poškodená I. S., nar. XX.XX.XXXX zlomeninu tvárových kostí vpravo a vľavo, subdurálny hematóm v spánkovej a temennej časti lebečnej dutiny vpravo, zlomeninu čelovej kosti, pohmoždenie mozgu s krvácaním do mozgovnej hmoty, zlomeninu ramennej kosti vľavo, zlomeninu kosti ľavého predlaktia, zlomeninu kosti skalnej vpravo, pohmoždenie pravého hrudníka s aspiráciou krvi do pľúc, viacpočetné rany na tvári, vyrazený pravý horný rezák a rany na chrbte pravej ruky, kde v dôsledku týchto zranení jej práceneschopnosť a obmedzenie v obvyklom spôsobe života stále trvá pripútaním na lôžko, poškodená V. A., nar. XX.XX.XXXX utrpela zlomeninu lonovej kosti vľavo, zlomeninu acetabula vpavo, zlomeninu stropu pravej očnice s posunom úlomku, otras mozgu ľahkého stupňa, tržnú ranu v oblasti horného oblúka pravej očnice a viacpočetné rezné rany na ľavej strane hrudníka, kde uvedené zranenia si vyžiadali práceneschopnosť v trvaní minimálne 4 mesiace, poškodený Z. H., nar. XX.XX.XXXX utrpel drobnú tržnú ranu vo vlasovej časti hlavy a ľahké pohmoždenie v oblasti pravého bedra, kde uvedené zranenia ho neobmedzili v obvyklom spôsobe života, a Mesto Trstená poškodením stĺpu pouličného osvetlenia škodu vo výške 330,60 Eur, za čo bol žalovaný v tzv. dohodovacom konaní rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č. k. 6T/16/2009-238 z 24.03.2009 právoplatne uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Taktiež mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla akéhokoľvek druhu po dobu 4 rokov. Zároveň súd týmto trestným rozsudkom podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodených: Mesto Trstená a I. S. s nárokom na náhradu škody na občiansko-súdne konanie. V súvislosti so zraneniami, ktoré pri dopravnej nehode dňa 01.07.2007 utrpela poškodená I. S., uhradil žalobca poskytovateľom zdravotnej starostlivosti celkovo sumu 20.347,44 Eur. Vo vzťahu k námietke intervenienta týkajúcej sa preukázania výšky uplatneného nároku okresný súd podotkol, že je neopodstatnená, a to nielen z dôvodu, že intervenient túto výšku nákladov vynaložených za zdravotnú starostlivosť poškodenej nespochybňoval pri čiastočnej náhrade týchto nákladov, ale najmä preto, že žalobca v priebehu konania predložil kompletnú špecifikáciu zdravotníckych výkonov, liekov a zdravotníckych pomôcok poskytnutých a vydaných I. S. v súvislosti s jej zranením pri predmetnej dopravnej nehode. Žalobca 09.06.2009 adresoval žalovanému výzvu na zaplatenie zvyšnej intervenientom neuhradenej sumy vo výške 4.069,49 Eur. Dňa 04.05.2010 žalovaný ako dlžník uznal, že má voči žalobcovi ako veriteľovi dlh vo výške 4.069,49 Eur (spočívajúci v náhrade nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť) a zároveň uzatvorili dohodu o splátkach tohto dlhu, ktorý sa žalovaný zaviazal splátiť v pravidelných mesačných splátkach - 81 mesiacov po 50 Eur (spolu 4.050 Eur) a 1 mesiac 19,49 Eur, počnúc mesiacom jún 2010. Na základe dohody žalovaný žalobcovi uhradil sumu 1.200 Eur. Následne v roku 2012 žalovaný inicioval súdne konanie, v ktorom sa voči žalobcovi (v tomto konaní v pozícii žalovaného) domáhal vydania tejto sumy 1.200 Eur ako bezdôvodného obohatenia dôvodiac tým, že v dôsledku spoluviny poškodenej uhradil túto čiastku žalovanému (v tomto konaní žalobcovi) bez právneho dôvodu. Okresný súd rozsudkom, č. k. 8C/104/2012-107 z

11.03.2013, žalobe žalovaného vyhovel a žalobcovi (v tomto konaní žalovanému) uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi čiastku 1.200 Eur s úrokom z omeškania 8,75 % ročne z tejto sumy od 28.07.2012 do zaplatenia v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a zároveň aj povinnosť nahradiť protistrane trovy konania. Na základe odvolania žalovaného (v tom konaní žalobcu) Krajský súd v Žiline rozsudkom, č. k. 6Co/386/2013-127 z 26.02.2014, rozsudok Okresného súdu Námestovo, č. k. 8C/104/2012-107 z 11.03.2013, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi čiastku 1.200 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z tejto sumy od 28.07.2012 do zaplatenia v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zmenil tak, že žalobu zamietol. V súdnej veci ide celkovo o sumu 20.347,44 Eur, ktorú výšku žalovaný ani intervenient žiadnym relevantným spôsobom nerozporoval (ani z hľadiska časového rozsahu a konkrétnych foriem poskytnutej zdravotnej starostlivosti). Okresný súd za významné považoval len to, či došlo k zavinenému protiprávnemu konaniu tretej osoby - žalovaného bez potreby zisťovania miery zavinenia poškodenej osoby. Čo sa týka zohľadňovania a zisťovania miery zodpovednosti poškodenej I. S. v konaní o náhrade na stratu na zárobku vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2C/87/2010 okresný súd poukázal na to, že nárok na náhradu za stratu na zárobku je upravený priamo v Občianskom zákonníku v časti týkajúcej sa zodpovednosti za škodu, z ktorého dôvodu bol súd povinný aplikovať ustanovenie o zavinení poškodeného (spoluúčasť poškodeného) v zmysle § 441 Občianskeho zákonníka. Ide o rozdielny nárok, ktorý so súdenou vecou nemá priamy súvis. Predmetom aktuálneho konania bol iba vzťah poskytovateľa verejného zdravotného poistenia voči tretej osobe, ktorá sa dopustila protiprávneho konania podmieňujúceho nutnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti poistencovi žalobcu. Vychádzajúc z vysloveného právneho záveru oprávnenie žalobcu požadovať od žalovaného náhradu rozdielu medzi hodnotou poskytnutej zdravotnej starostlivosti a medzi sumou, ktorú za žalovaného uhradila poisťovňa (intervenient na strane žalovaného) z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a časť ktorej (1.200 Eur) dobrovoľne uhradil samotný žalovaný na základe uznania dlhu a dohody o jeho splátkach uzavretej so žalobcom. V konkrétnostiach súdnej veci ide o sumu/rozdiel 2.869,49 Eur. Okresný súd konštatoval, že nárok na doplatenie rozdielu nákladov vynaložených na zdravotnú starostlivosť poistienky žalobcu je v celom rozsahu dôvodný, preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Vzhľadom na omeškanie žalovaného so splnením peňažného záväzku žalobcovi vznikol aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa Občianskeho zákonníka, ktorého výška k prvému dňu omeškania s plnením dlhu k 01.12.2014 predstavovala zákonný ročný úrok v občianskoprávných vzťahoch z omeškania vo výške 5,05%. Žalobca si v žalobe uplatnil úrok z omeškania od 01.12.2014, nakoľko výzvou na platenie preukázateľne doručenou žalovanému 12.11.2014 žiadal o úhradu zostatku nákladov zdravotnej starostlivosti do 30.11.2014, preto súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na úroky z omeškania od ním požadovaného dňa. Na splnenie uloženej povinnosti súd žalovanému poskytol dlhšiu paričnú lehotu, a to až 90 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (a nie lehotu 3 dni ako bežne určuje v ostatných prípadoch). O trovách konania rozhodol súd (§ 262 ods. 1 CSP) podľa § 255 ods. 1 CSP, pričom, vychádzal z toho, že žalobca bol v predmetnom konaní úspešný v celom rozsahu, preto mu v tomto rozsahu priznal aj nárok na náhradu trov konania na nahradenie ktorých zaviazal žalovaného.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom uvádza, že je toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP). Uvedený dôvod odvolania zakladá na tom, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 2C/87/2010-113 zo dňa 30.01.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina, č. k. 9Co/132/2013-138 z 30.05.2013 bola miera zodpovednosti I. S. v danom prípade ustálená vo výške 55% tak, že 50% za vedomosť, že vodič je pod vplyvom alkoholu a napriek tomu si poškodená sadla k nemu do motorového vozidla, a 5% za porušenie povinnosti pripútať sa bezpečnostným pásom v idúcom motorovom vozidle. Z tohto dôvodu má za to, že aj v prípade regresného nároku je potrebné zisťovanie miery zavinenia samotnej poškodenej. Žalovaný si myslí, že tak ako v prípade náhrady škody, aj v tomto prípade má súd skúmať jeho mieru zavinenia, ktorou prispel k následku poškodenej ako aj miery zavinenia osobe, ktorej bola zdravotná starostlivosť poskytnutá. Z tohto dôvodu sa mu javí neprimeraná žalovaná suma, na ktorú ho súd zaviazal. Žalobca tak uhradil poškodenej náklady zdravotnej starostlivosti, pričom táto jej bola vynaložená aj v dôsledku jej spoluzavinenia, pričom žalobca požaduje len od žalovaného, aby uvedenú sumu uhradil. Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. V zákonnej lehote podal odvolanie aj intervenient. Odvolanie podáva proti obidvom výrokom. V podanom odvolaní tvrdí, že okresný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s námietkou intervenienta prezentovanou v jeho vyjadreniach, v zmysle ktorej nárok na náhradu nákladov za

poskytnutú zdravotnú starostlivosť má zdravotná poisťovňa len v rozsahu, v akom sa tretia osoba podieľala svojim protiprávnym konaním na vzniku škody. Tretia osoba (žalovaný) má povinnosť nahradiť žalobcovi náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť len v takom rozsahu, v akom je jeho zavinené protiprávne konanie v príčinnej súvislosti s poskytnutou zdravotnou starostlivosťou. Na náhradu dávok, ktoré boli poskytnuté žalobcom, avšak ich vznik nebol zapríčinený konaním tretej osoby v zmysle ust. § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z., žalobca nárok nemá, pretože s takouto skutočnosťou zákon vznik nároku voči tretím osobám nespája. Aj keď aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka o spoluvine poškodeného podľa názoru okresného súdu je vylúčená, konanie samotnej poistenkyne I. S. predstavuje významnú okolnosť majúcu vplyv na vznik poškodenia jej vlastného zdravia, pričom táto okolnosť sama (aj bez použitia ustanovení Občianskeho zákonníka) spôsobuje zníženie výšky nároku na náhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť žalobcu voči tretej osobe podľa ust. § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z.. Porušenie povinností poistenkyňou žalobcu, I. S. jednoznačne vyplýva z trestného konania vedeného na OS Námestovo, sp. zn. 6T/16/2009, ako aj z rozsudku OS Námestovo, sp. zn. 2C/87/2010 a nadväzujúceho rozsudku KS Žilina, sp. zn. 9Co/132/2013. Poškodená I. S. v čase pred dopravnou nehodou spolu so žalovaným a ďalšími účastníkmi nehody konzumovala alkoholické nápoje. Poškodená si sadla do motorového vozidla, ktoré viedol žalovaný, napriek tomu, že mala vedomosť o tom, že pred jazdou požil alkoholické nápoje, čím sa sama vystavila vysokému riziku vzniku škody na svojom zdraví. Poškodená sa zároveň nepripútala bezpečnostným pásom, čo malo za následok jej vymrštenie z motorového vozidla. Okresný súd Námestovo v predmetnom konaní rozhodol o tom, že poškodená I. S. sa podieľala na vzniku škody na jej zdraví v rozsahu 55%. Vedľajší účastník na strane žalovaného opätovne dáva do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo/91/2003, v zmysle ktorého tretia osoba má povinnosť nahradiť poskytnuté dávky Sociálnej poisťovni len v takom rozsahu, v akom je jej zavinené protiprávne konanie v príčinnej súvislosti s poskytnutými dávkami, na ktoré poistencovi vznikol nárok v dôsledku jej konania. V zmysle citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR aj nárok Sociálnej poisťovne je jej samostatným regresným nárokom; vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka o náhrade škody má táto úprava povahu špeciálneho ustanovenia. Keďže vznik škody na zdraví poistenkyne žalobcu, I. S. nebol spôsobený výlučne a len zavineným protiprávnym konaním žalovaného, ale podieľala sa na ňom aj iná významná okolnosť, ktorou bolo konanie samotnej poistenkyne žalobcu (konštatované v rozsudku okresného aj krajského súdu), ktorá významným spôsobom porušila všeobecnú prevenčnú povinnosť aplikujúc ust. § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z. nie je daný nárok na náhradu všetkých nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť. Vzhľadom k tomu, že intervenient už zaplatil za žalovaného žalobcovi sumu 16 277,95 Eur a následne žalovaný zaplatil sumu 1 200 Eur, čo spolu predstavuje 85,99% všetkých nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pričom výška plnenia zohľadňuje tak zavinené protiprávne konanie žalovaného ako aj protiprávne konanie poistenkyne žalobcu, žiada intervenient na strane žalovaného, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil, a to tak, že žalobu zamietne alebo aby rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil na ďalšie prejednanie veci.

4. Po zaslaní odvolaní straním konania sa žalovaný vyjadril, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odvolaním intervenienta a intervenient sa v plnom rozsahu stotožňuje s odvolaním žalovaného.

5. K podaným odvolaniam sa žalobca vyjadril nasledovne. Žalobca sa v celom rozsahu stotožňuje s rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 10C/423/2015 zo dňa 02.05.2017 nakoľko bol vydaný na základe objektívne a dostatočne zisteného skutkového stavu, jeho správneho vecného i právneho posúdenia ako aj s jeho vecnými a právnymi dôvodmi. Žalobca naďalej tvrdí, že tieto náklady mu patria v plnej výške bez zohľadňovania prípadného zavinenia zo strany poškodenej a v danom prípade nemožno aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o náhrade škody ako to požaduje žalovaný aj intervenient. V danom prípade je nutné skúmať iba to, či došlo k zavinenému protiprávnemu konaniu tretej osoby voči poistencovi žalobcu, miera zavinenia poškodeného sa nezisťuje. Ustanovenie § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov je kogentným ustanovením, ktoré patrí do oblasti verejného práva a to na základe realizácie záujmu štátu na ochranu zdravia ľudí podľa Ústavy SR, čo znamená, že právo nepripúšťa jeho modifikáciu a toto ustanovenie nemožno zamieňať s ustanovením § 420 Občianskeho zákonníka, pretože postavenie subjektov a predmet právneho vzťahu v obidvoch prípadoch je úplne odlišný. Zdravotná poisťovňa v tomto prípade ako žalobca nevymáha škodu, ale vymáha náklady zdravotnej starostlivosti, ktoré boli poskytnuté v súvislosti s porušením iných právnych predpisov a tým boli pri uplatňovaní princípu solidarity ukrátení iní príjemcovia zdravotnej starostlivosti, nakoľko zdravotné poistenie je verejné a tieto platby je povinný poukazovať každý účastník právneho vzťahu. Na základe uvedeného žalobca žiada, aby Krajský súd v

Žilina v celom rozsahu potvrdil rozsudok OS Námestovo, sp. zn. 10C/423/2015 zo dňa 14.06.2018 ako vecne a právne správny vrátane výroku o trovách konania.

6. Intervenient na vyjadrenie žalobcu uviedol, že nakoľko žalobca vo svojom vyjadrení neuviedol nijaké nové skutočnosti, intervenient poukazuje a odvoláva sa v celom rozsahu na svoje odvolanie zo dňa 25.07.2018. Intervenient predovšetkým poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. Zn, 8Co/109/2017 zo dňa 28.12.2017, pričom má za to, že v zmysle Čl. 2 ods. 2 CSP právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Intervenient s vyjadrením žalovaného sa stotožňuje v celom rozsahu. Intervenient na strane žalovaného žiada, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil, a to tak, že žalobu zamietne.

7. Žalovaný s dôvodmi a právnym posúdením žalobcu v jeho vyjadrení nesúhlasí. Dôvody uviedol vo svojom odvolaní podanom na Okresný súd 27.07.2018 a vo vyjadrení k odvolaniu intervenienta zo dňa 18.09.2018. Žalovaný sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnymi a skutkovými tvrdeniami intervenienta. Navrhuje, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil a to tak, že žalobu zamietne alebo aby rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil na ďalšie prejednanie a rozhodnutie vo veci.

8. Žalobca v ďalšom podaní konštatoval, že sa v celom rozsahu stotožňuje s citovaným rozsudkom Okresného súdu Námestovo a žiada, aby Krajský súd v Žiline citované rozhodnutie potvrdil.

9. Intervenient v ďalšom svojom podaní súdu oznámil, že mu bolo doručené dňa 19.11.2018 vyjadrenie žalovaného, s ktorým intervenient súhlasí a taktiež dňa 19.11.2018 bolo intervenientovi doručené vyjadrenie žalobcu, s ktorým intervenient v celom rozsahu nesúhlasí a žiada krajský súd, aby rozsudok okresného súdu zmenil, a to tak, že žalobu zamietne.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

11. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

15. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci

samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval odvolateľ aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné, neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľov, na ktorých založili svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu, potvrdil ako vecne správny.

16. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

17. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. (obdobne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 M Cdo 4/2009).

18. V danom prípade žalobca požadoval od žalovaného náhradu rozdielu medzi hodnotou poskytnutej zdravotnej starostlivosti a medzi sumou, ktorú za žalovaného uhradila poisťovňa (intervenient na strane žalovaného) z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a časť ktorej (1.200 Eur) dobrovoľne uhradil samotný žalovaný na základe uznania dlhu a dohody o jeho splátkach uzavretej so žalobcom. Jedná sa o sumu 2.869,49 Eur. Okresný súd konštatoval, že nárok na doplatenie rozdielu nákladov vynaložených na zdravotnú starostlivosť poistenky žalobcu je v celom rozsahu dôvodný, preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal aj úrok z omeškania.

19. Žalobca si uplatňoval svoj nárok na základe § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, účinného do 31.12.2016, podľa ktorého má zdravotná poisťovňa právo uplatniť si nárok na náhradu nákladov poskytnutej zdravotnej starostlivosti voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním. Žalobca si v zmysle uvedeného uplatňoval regresný nárok za poskytnutie zdravotnej starostlivosti voči tretej osobe. Odvolací súd konštatuje, že v dôsledku úhrady nákladov zdravotnej starostlivosti vznikla zdravotnej poisťovni majetková ujma. Regresný nárok nie je nárokom na náhradu škody v pravom slova zmysle, jedná sa o samostatný nárok (sui generis) na náhradu škody, ktorý vyplýva z osobitného predpisu, konkrétne § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2016.

20. Základom nároku v danom konaní je systém verejného zdravotného poistenia, v rámci ktorého žalobca poskytol svojmu poistencovi (poškodenej) zdravotnú starostlivosť v súvislosti so zraneniami utrpenými pri dopravnej nehode spôsobenej žalovaným. Predmetná zdravotná starostlivosť má svoj finančný ekvivalent, ktorý je vyjadrený vo vyčíslení súvisiacich nákladov. Ide o nárok vzniknutý v oblasti verejného práva, čo už zo svojej podstaty vylučuje aplikáciu inštitútov súkromného práva. Čo sa týka otázky miery spoluzavinenia poškodenej, tá nie je dôležitá, pretože významným a rozhodujúcim je totiž samotný fakt, že tretia osoba protiprávnym konaním spôsobila úraz, resp. iné poškodenie zdravia poistenca žalobcu. Zásadný rozdiel oproti náhrade škody (ako typickému občianskoprávnemu, resp. súkromnoprávnemu inštitútu) je v prípade regresného nároku v zmysle § 42 ods. 4 písm. a) zák. č. 577/2004 Z. z. daný práve jeho základom vo verejnom práve - v systéme verejného zdravotného poistenia. Právny predpis verejného práva ani nemá prečo upravovať inštitút spoluzavinenia. Takýmto právnym predpisom je vo vzťahu k eventualite určitej moderácie (súdom) vlastný prístup prostredníctvom odstránenia neprimeraných tvrdostí zákona, na ktorý prístup však konkrétny konajúci subjekt musí mať dané osobitné zákonné splnomocnenie.

21. Zrejme len termín "zavineným protiprávnym konaním" použitý v ustanovení § 42 ods. 4 písm. a) zák. č. 577/2004 Z. z. môže navodzovať dojem obdobnosti povahy predmetného nároku s nárokom na náhradu škody. Použitie prívlastku "zavineným" - popri prívlastku "protiprávnym" - nesmeruje k zisťovaniu rozsahu (spolu)zavinenia poškodenej, ale je zdôraznením zodpovednosti tretej osoby za protiprávne konanie. To čiastočne súvisí aj s tým, že treťou osobou môže byť tiež právnická osoba a súčasne nadväzuje na to, že zavinenie bolo spravidla konštatované v inom samostatnom (súdom alebo administratívnom) konaní.

22. Z uvedeného vyplýva, že v prejednávacom prípade je dôvodné oprávnenie žalobcu požadovať od žalovaného náhradu rozdielu medzi hodnotou poskytnutej zdravotnej starostlivosti a medzi sumou, ktorú za odporcu uhradila poisťovňa z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

23. Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom konania bol iba vzťah poskytovateľa verejného zdravotného poistenia voči tretej osobe, ktorá sa dopustila protiprávneho konania podmieňujúceho nutnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti poistencovi žalobcu. To znamená, že prípadné súvislosti a nároky žalovaného voči iným subjektom z titulu (tvrdenej) spoluviny poškodenej neboli v tomto konaní relevantné a ani sa v jeho rámci neposudzovali.

24. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, pokiaľ súd prvej inštancie pri posúdení zavinenia tretej osoby vylúčil možnosť aplikácie všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o zodpovednosti za škodu (konkrétne § 441 Občianskeho zákonníka), spočíva jeho rozhodnutie na právnom posúdení, ktoré odvolací súd považuje za správne. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

25. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mal plný úspech žalobca, a preto odvolací súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ďalej o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)